(2) Die Bestimmungen der Tar. Post 36/73, Z. 2, Abs. 3, und der Tar. Post 11/97 d) des Gebührengesetzes über die Gebühr von Kupons von Schuldverschreibungen werden aufgehoben.

§ 2.

(1) Urkunden, durch welche die Bewilligung zur hypothekarischen Sicherstellung von Forderungen aus Teilschuldverschreibungen erteilt wird, sind gebührenfrei.

(2) Die Gebühr nach Tar. Post 45/102, lit. B a), des Gebührengesetzes wird für die betreffenden bücherlichen Eintragungen auf 0.5% herabgesetzt.

§ 3.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Kundmachung in Kraft; sie wird vom Finanzminister durchgeführt.

Der Staatspräsident:
Dr. **Hácha** m. p.

Der Vorsitzende der Regierung:
Dr. **Krejčí** m. p.

Der Finanzminister:
Dr. **Kalfus** m. p.

(2) Ustanovení saz. pol. 73/36, č. 2, odst. 3 a saz. pol. 97/11 d) poplatkového zákona o poplatku z kuponů dluhopisů se zrušují.

§ 2.

(1) Listiny, kterými se svoluje k hypotekárnímu zajištění pohledávek z dílčích dluhopisů, jsou od poplatků osvobozeny.

(2) Poplatek podle saz. pol. 102/45, písm. B a) poplatkového zákona se pro příslušné knihovní zápisy snižuje na 0.5%.

§ 3.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí.

Státní president:
Dr. **Hácha** v. r.

Předseda vlády:
Dr. **Krejčí** v. r.

Ministr financí:
Dr. **Kalfus** v. r.

156.

Regierungsverordnung vom 15. April 1942

über Maßnahmen auf dem Gebiete der öffentlichrechtlichen Rentenversicherung für Personen, auf die sich die Regierungsverordnung vom 6. Juni 1939, Slg. Nr. 139, betreffend die Unterbringung und anderweitige Versorgung der Bediensteten der Militärverwaltung und der Längerdienenden, bezieht.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1 Abs. 1 der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940 (V. Bl. RProt. S. 604) über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938 (Slg. Nr. 330) in der Fassung der Verordnung vom 27. Februar 1942 (V. Bl. RProt. S. 42):

Vládní nařízení ze dne 15. dubna 1942

o opatřeních v oboru veřejnoprávního důchodového pojištění pro osoby, jichž se týká vládní nařízení ze dne 6. června 1939, č. 139 Sb., o umisťování a jiném zaopatření zaměstnanců vojenské správy a déle sloužících.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940 (Věstn. ř. prot. str. 604), kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938 (č. 330 Sb.) ve znění nařízení ze dne 27. února 1942 (Věstn. ř. prot. str. 42):

§ 1.

(1) Bei der Überleitung der Berufsmilitärgagisten, der Längerdienenden und der Zivilbediensteten der Militärverwaltung in die Dienste gemäß dem II. Teil der Reg. Vdg. Slg. Nr. 139/1939, mit Ausnahme der Überleitung in die Dienste der Protektoratsverwaltung, entsteht die Pflicht zur Ausfolgung des Überweisungsbetrages laut Bestimmung der Rechtsvorschriften über die öffentlichrechtliche Rentenversicherung (-versorgung), beziehungsweise zur Ausfolgung der Beträge laut der Regierungsverordnung vom 19. Dezember 1940, Slg. Nr. 96 vom Jahre 1941, betreffend Übertritte in der Sozialversicherung (-versorgung), mit dem Tage dieser Überleitung.

(2) Treten die Personen, auf die sich der § 20 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 139/1939 bezieht, in eine die Versicherungspflicht gemäß den Rechtsvorschriften über die öffentlichrechtliche Rentenversicherung begründende Beschäftigung oder in einen anderen von der Versicherungspflicht ausgenommenen Dienst, so entsteht die Pflicht zur Ausfolgung der im Absatz 1 angeführten Beträge frühestens mit dem Tage der Beendigung des Dienstverhältnisses gegenüber der Militärverwaltung.

(3) Als untere Zeitgrenze im Sinne der Bestimmung des § 114, Abs. 3, des Gesetzes vom 21. Februar 1929, Slg. Nr. 26, betreffend die Pensionsversicherung der Privatangestellten in höheren Diensten, in der Fassung der dasselbe abändernden und ergänzenden Rechtsvorschriften und im Sinne der Bestimmung des § 24, Abs. 1, der Reg. Vdg. Slg. Nr. 96/1941 gilt bei den Personen, auf die sich diese Verordnung bezieht, in allen Fällen der 1. Jänner 1909.

(4) Die Versicherung dieser Personen bei den öffentlichrechtlichen Rentenversicherungsträgern wird frühestens vom Tage des Entstehens der Pflicht zur Ausfolgung der Beträge nach den vorstehenden Absätzen durchgeführt.

§ 2.

(1) Die gemäß den Bestimmungen der §§ 21 und 24 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 139/1939 in den Ruhestand versetzten Personen, welche in die Versicherung nach dem Gesetze Slg. Nr. 26/1929 in der Fassung der dasselbe abändernden und ergänzenden Rechtsvorschriften oder nach der Regierungsverordnung vom 9. Februar 1933, Slg. Nr. 33, betreffend die

§ 1.

(1) Při převedení vojenských gážistů z povolání, déle sloužících a občanských zaměstnanců vojenské správy do služeb podle části II vládního nařízení č. 139/1939 Sb., vyjímajíc převedení do služeb protektorátní správy, vznikne povinnost k vydání převodní částky podle ustanovení právních předpisů o veřejnoprávním důchodovém pojištění (zaopatření), po případě k vydání částek podle vládního nařízení ze dne 19. prosince 1940, č. 96 Sb. z roku 1941, o přestupech v sociálním pojištění (zaopatření), dnem tohoto převedení.

(2) Vstoupí-li osoby, jichž se týká § 20 vl. nař. č. 139/1939 Sb., do zaměstnání zakládajícího pojistnou povinnost podle právních předpisů o veřejnoprávním důchodovém pojištění nebo do jiné služby vyňaté z pojistné povinnosti, vznikne povinnost k vydání částek uvedených v odstavci 1 nejdříve dnem skončení služebního poměru k vojenské správě.

(3) Za dolní časovou hranici ve smyslu ustanovení § 114, odst. 3 zákona ze dne 21. února 1929, č. 26 Sb., o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách, ve znění právních předpisů jej měnících a doplňujících, a ve smyslu ustanovení § 24, odst. 1 vl. nař. č. 96/1941 Sb. platí u osob, jichž se týká toto vládní nařízení, ve všech případech den 1. ledna 1909.

(4) Pojištění těchto osob u nositelů veřejnoprávního důchodového pojištění provede se nejdříve ode dne vzniku povinnosti k vydání částek podle předcházejících odstavců.

§ 2.

(1) Osoby přeložené do výslužby podle ustanovení §§ 21 a 24 vl. nař. č. 139/1939 Sb., které vstoupí do pojištění podle zákona č. 26/1929 Sb. ve znění právních předpisů jej měnících a doplňujících nebo podle vládního nařízení ze dne 9. února 1933, č. 33 Sb., o pensijním pojištění zaměstnanců soukromých drah, mají nároky na pojistné dávky podle

Pensionsversicherung der Angestellten der Privatbahnen, eintreten, haben Ansprüche auf Versicherungsleistungen im Sinne der Bestimmungen dieser Rechtsvorschriften mit folgenden Abweichungen:

a) Die Wartezeit gemäß § 16 des Ges. Slg. Nr. 26/1929 in der Fassung der dasselbe abändernden und ergänzenden Rechtsvorschriften wird als vollendet angesehen;

b) die Invaliditätsrente beträgt die Summe der den erworbenen Beitragsmonaten entsprechenden Steigerungsbeträge gemäß § 21 des Ges. Slg. Nr. 26/1929 in der Fassung der dasselbe abändernden und ergänzenden Rechtsvorschriften. Die übrigen Leistungen werden von der Invaliditätsrente in dem in diesem Gesetze festgesetzten Verhältnisse bemessen;

c) die Bestimmungen über das Mindestausmaß der Leistungen gelten nicht.

(2) Bemißt der Versicherungsträger eine Leistung von der letzten Pensionsgrundlage, so gelten an Stelle der Bestimmung des Absatzes 1, lit. b), folgende Bestimmungen:

a) Die Invaliditätsrente beträgt die Summe der Steigerungsbeträge nach Absatz 1, lit. b), multipliziert mit dem Verhältnis der Invaliditätsrente, welche nach den Satzungen gebühren würde, und der Invaliditätsrente, welche bei der Allgemeinen Pensionsanstalt gebühren würde, wenn nicht die Bestimmung des Absatzes 1, lit. b), wäre;

b) ist die erworbene Beitragszeit kürzer als sechzig Monate, so wird zuerst die Invaliditätsrente gemäß lit. a) festgesetzt, welche nach Erreichung von sechzig Beitragsmonaten gebühren würde, wenn die zur Zahl sechzig fehlenden Monate in der zuletzt erzielten Pensionsgrundlage (Gehaltsklasse) erworben wären. Die Invaliditätsrente beträgt dann so viel Sechzigstel des so festgesetzten Betrages, als Beitragsmonate erworben wurden;

c) die übrigen Leistungen werden von der Invaliditätsrente bemessen, die gemäß lit. a) oder b) in dem durch die Satzungen bestimmten Verhältnisse festgesetzt wird.

(3) Die Leistung nach Absatz 2 darf nicht niedriger sein als die Leistung, welche nach Absatz 1, lit. b), gebühren würde, wenn die Versicherung bei der Allgemeinen Pensionsanstalt durchgeführt worden wäre.

§ 3.

Die Bestimmungen des § 2 gelten — mit Ausnahme des § 2, Abs. 1, lit. a), — im

ustanovení těchto právních předpisů s následujícími odchylkami:

a) čekací doba podle § 16 zák. č. 26/1929 Sb. ve znění právních předpisů jej měnících a doplňujících se považuje za dokončenou;

b) invalidní důchod činí úhrn zvyšovacích částek podle § 21 zák. č. 26/1929 Sb. ve znění právních předpisů jej měnících a doplňujících, odpovídajících získaným příspěvkovým měsícům. Ostatní dávky vyměřují se z invalidního důchodu v poměru stanoveném v tomto zákoně;

c) ustanovení o nejmenší výměře dávek neplatí.

(2) Vyměřuje-li nositel pojištění dávku z posledního pensijního základu, platí místo ustanovení odstavce 1, písm. b) tato ustanovení:

a) invalidní důchod činí úhrn zvyšovacích částek podle odstavce 1, písm. b) násobený poměrem invalidního důchodu, který by příslušel podle stanov, a invalidního důchodu, který by příslušel u Všeobecného pensijního ústavu, kdyby nebylo ustanovení odstavce 1, písm. b);

b) je-li získaná příspěvková doba kratší šedesáti měsíců, určí se nejprve invalidní důchod podle písm. a), který by příslušel po dosažení šedesáti příspěvkových měsíců, kdyby měsíce chybějící do počtu šedesáti byly získány v naposled dosaženém pensijním základu (třídě služného). Invalidní důchod činí pak tolik šedesátin částky takto určené, kolik příspěvkových měsíců bylo získáno;

c) ostatní dávky vyměřují se z invalidního důchodu stanoveného podle písm. a) nebo b) v poměru určeném stanovami.

(3) Dávka podle odstavce 2 nesmí býti nižší nežli dávka, která by příslušela podle odstavce 1, písm. b), kdyby pojištění bylo provedeno u Všeobecného pensijního ústavu.

§ 3.

Ustanovení § 2 — vyjímajíc § 2, odst. 1, písm. a) — platí v mezích platných právních

Rahmen der geltenden Rechtsvorschriften über die Rechtsstellung jüdischer Angestellter im Protektorat Böhmen und Mähren auch für die im § 27 der Reg. Vdg. Slg. Nr. 139/1939 angeführten Personen.

§ 4.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Kundmachung in Kraft und bezieht sich auch auf Rechtsverhältnisse, die vor ihrem Inkrafttreten entstanden sind; sie wird vom Minister für Wirtschaft und Arbeit im Einvernehmen mit dem Finanzminister durchgeführt.

Der Staatspräsident:
Dr. **Hácha** m. p.

Der Vorsitzende der Regierung:
Dr. **Krejčí** m. p.

Der Minister für Wirtschaft und Arbeit:
Dr. **Bertsch** m. p.

Der Finanzminister:
Dr. **Kalfus** m. p.

předpisů o právním postavení židovských zaměstnanců v Protektorátu Čechy a Morava i pro osoby uvedené v § 27 vl. nař. č. 139/1939 Sb.

§ 4.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení a vztahuje se i na právní poměry vzniklé před jeho účinností; provede je ministr hospodářství a práce v dohodě s ministrem financí.

Státní president:
Dr. **Hácha** v. r.

Předseda vlády:
Dr. **Krejčí** v. r.

Ministr hospodářství a práce:
Dr. **Bertsch** v. r.

Ministr financí:
Dr. **Kalfus** v. r.

157.

Kundmachung des Ministers für Verkehr und Technik vom 20. April 1942,

womit die Lokalbahn Mährisch-Ostrau—Karwin als Kleinbahn erklärt wird.

Auf Grund des § 5, Abs. 5, des Gesetzes vom 20. Mai 1937, Slg. Nr. 86, über die Bahnen (Eisenbahngesetz) verlautbare ich:

§ 1.

Das Ministerium für Verkehr und Technik als Eisenbahnverwaltungsbehörde erklärt gemäß § 5, Abs. 4, des Eisenbahngesetzes die Lokalbahn Mährisch-Ostrau—Karwin in dem Abschnitte von Mährisch-Ostrau zur Protektoratsgrenze als Kleinbahn.

§ 2.

Diese Kundmachung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Dr. **Kamenický** m. p.

Vyhláška ministra dopravy a techniky ze dne 20. dubna 1942

o prohlášení místní dráhy Moravská Ostrava—Karwin za dráhu drobnou.

Podle § 5, odst. 5 zákona ze dne 20. května 1937, č. 86 Sb., o drahách (železniční zákon), vyhlašuji:

§ 1.

Ministerstvo dopravy a techniky jako železniční správní úřad prohlašuje podle § 5, odst. 4 železničního zákona místní dráhu Moravská Ostrava—Karwin v úseku z Moravské Ostravy k protektorátní hranici za dráhu drobnou.

§ 2.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Dr. **Kamenický** v. r.